

i, hvad den ærede Ordfører har anført yderligere til at motivere Indstillingen med, at Sagen krænger til en nærmere Overveelse, som kun Regjeringen er istand til at give den. Jeg skal kun tilføie, at en af de Gjenstande, som jeg gjerne havde set omtalt i Dagsordenen, hvis det kunde have lykkedes at vinde et Flertal derved i Udvalget, var Brændevinsflatten. Nogle ere enige om at ønske den forhøiet, og Andre ere enige om at ønske en Omdeling eller Omlægning foretaget; men nogen nærmere Undersøgelse kræver denne Skat ganske vist. Jeg skal tilføie, at det Tab, Statskassen har lidt derved, at dette Thing i Samlingen 1871—72 ikke gik ind paa den daværende Regjerings Forslag om at indføre en anden Beskaffningsmaade for Brændevin uden væsentlig at forhøie Skatten, kan anslaaes — forudsat, at vi producere 30 Millioner Potter Brændevin om Aaret — til 1,200,000 Kr. aarlig, og det vil altsaa for et Lidsrum af 8 Aar udgjøre 9,600,000 Kr. Dengang var imidlertid det Apparat, man vilde have indført, nemlig det Siemens & Hallste, ikke prøvet nøjagtigheds, men siden er det indført i Rusland, Østerrig, Ungarn og Italien, og allevegne, hvor man har indført det, har man befundet sig vel ved det og fundet, at det med en næsten fuldkommen Nøjagtighed angiver den Spritmængde, der udvindes. Sidste Aar har man i Sverrig havt en Kommission nedsat, og dens Betænkning er trykt og udkommen den 2den Februar d. A. I denne Betænkning er oplyst, at man i Sverrig har foretaget en lang Række Forsøg med det samme Apparat; i 5 Maanedes har man prøvet det og fundet, at Forskjellen mellem den virkelig udvundne Spritmængde og den, som Apparatet har angivet, beløber sig til 0,1 pCt. Det vilde altsaa være høist ønskeligt, om Regjeringen til de Undersøgelser og Overveelser, som den vil foretage i denne Sag, frøiede en Undersøgelse af det her i 1872 af dette Thing forlæste Apparat, da det synes, som om det har bekræftet sig, at det giver en nøjagtig Angivelse af den Spiritus, som virkelig udvindes. Naar det er anført som en Grund til ikke at tro paa dets Nøjagtighed, at det ikke er indført i Preussen, forholder dette sidste sig ganske vist rigtigt, men der kan tænkes mange Grunde dertil. Det er indført i adskillige sydttydske Stater, og der vides ikke Andet, end at det ogsaa der har godtgjort sin Nøjagtighed. Jeg skal ikke opholde det høie Thing med at udtale mig om den Skade, som den udbredte Brændevinsdrik gjør, men kun bemærke, at jeg meget godt veed, at selv en meget forhøiet Brændevinskat ikke vil afskaffe Brændevinsmisbrug, men for at Kommuner og Private kunne rette kraftige Bestræbelser i denne Retning for at formindste Misbruget, er det nødvendigt, at Lovgivningen gaar foran og navnlig ophæver den Uretfærdighed, som

nu er tilstede, og det Misforhold, der er mellem den Skat, som ydes her, og den, der ydes i andre Lande.

Fermansen: Jeg kan ikke erkende, at den høitærede Finansminister har opfattet mine Udtalelser korrekt. For det Første har jeg ikke sagt, i alt Fald har det ikke ligget i min Tanke, at Forslaget, som det foreligger, for mig selv eller for Mindretallet var usyldestgjørende. Vi have kun indrømmet, at der jo godt kunde være andre Meninger i den Henseende, som fortjente at komme under Overveelse, og at vi vilde have været meget villige til at vække Haand til dog at opnaa Noget, naar vi ikke kunde opnaa det, vi ansaa for at være det Bedste. Dernæst har jeg ikke rettet nogen Dadel mod Regjeringen, fordi den ikke har forsøgt paa at rette denne Lov. Min Udtalelse gik kun ud paa at søge at vise, at der ikke forelaa nogen Nødvendighed for Udvalgets Flertal eller det høie Thing i det Hele til udenvidere at lægge Forslaget tilside, men at man jo godt kunde have gjort Forsøg paa at ændre det saaledes, at man mulig kunde være kommen overens med Regjeringen og det andet Thing om Noget.

Ordføreren (Mazén): Jeg finder ikke Anledning til mange Bemærkninger, navnlig efter at allerede de Ytringer, som ere fremkomne fra den ærede Ordfører for Mindretallet, have fundet Besvarelse af andre Talere. Jeg vil blot tillade mig til den rigtige Belysning af mine Udtalelser om Skibsafgiften at fremhæve, at mine Argumenter i og for sig ikke vare et Forsvar for Afgiftens Bibeholdelse, men kun sigtede til at godtgjøre, at der slet ikke var nogen saadan absolut Nødvendighed for at gjøre det af med denne Skat nu strax, medens man opsætter Reformen af andre Skatter til et kommende Tidspunkt. Derfor tillod jeg mig at fremhæve, at dens Berettigelse dog ikke var saa blottet for Argumenter, som man maaste efter de Angreb, der fra forskjellige Sider ere rettede imod den, kunde tro, om der end ganske vist kunde reises Indvendinger imod den. I saa Henseende ere vi jo enige med den høitærede Finansminister, som jo ogsaa idag har udtalt ganske det Samme. Det forekommer mig, at det dog egentlig ikke er nogen ganske besjæet Indvending imod vor Dagsorden, at den ikke skulde indeholde en tilstrækkelig alvorlig Opfordring; thi naar vi nu udtale vor Samstemning med de Udtalelser, som den høitærede Finansminister selv er fremkommen med, er der jo dog ingen Anledning til at formulere sine Udtalelser anderledes, end saaledes som slet er, altsaa som indeholdende en Tilslutning til de